

Postní almužna

Ze srdce děkujeme všem kteří přispěli, za projev milosrdné lásky.

Výsledek za farnost Jaroměřice nad Rokytinou činil
2 947 korun.

Oblastní charita Třebíč tak díky almužně shromáždila ze všech farností v okrese Třebíč celkem 79 055 korun v 446 schránkách. Jménem těch, kterým se díky vám dostala pomocná ruka, vám upřímně děkuji

*Petr Jašek
ředitel Oblastní charity Třebíč*

Pozn.: na jaké projekty a v jaké částce budou vybrané peníze použity si můžete přečíst v dopisu na nástěnce v kostele.

Chrámový sbor Jaroměřice n. Rokytinou vás srdečně zve na koncert

KATEDRÁLNÍHO
PĚVECKÉHO SBORU Z KOŠIC

CZERMELY
6. 6. 2010 v 18 hodin
chrám sv. Markéty

Pán Bůh zaplať všem, kdo se zúčastnili úklidu fary a kostela!

Informační letáček farnosti Jaroměřice nad Rokytinou

Redakční rada : P. Jan Kovář

Jan Vlček, e-mail: j-vlcek@centrum.cz, telefon: 776303384

Miroslava Prokopová, e-mail: Mirka.Prokop@seznam.cz, telefon: 724510727

Marie Vorlíčková, e-mail: marie.vorlickova@centrum.cz, telefon: 605720952

JSMĚ NA WEBU!
WWW.FARNOSTJAROMERICE.CZ

Kalendář:

- **od 1.5. v 19 hod.** v Ratibořicích denně májová pobožnost
- **25.5. v 19 hod.** setkání Modliteb matek
- **28.5.** začátek nověny před biřmováním
- **31.5.** při májové pobožnosti zasvěcení farnosti Panně Marii
- **1.6. v 17³⁰** mše svatá v Ratibořicích, od 17 hod. růženec
- **3.6. v 18 hodin** - Boží Tělo s průvodem
- **4.6.** bude P. Jan navštěvovat nemocné
- **4.6. ve 20 - 24 hod.** noční adorace pro biřmovance
- **5.6. od 10 hod.** svátost smíření pro biřmovance a kmotry
- **6.6. v 11 hod** udílení Svátosti biřmování
- **27.6. od 15 hod.** rozloučení se školním rokem na farní zahrádě
- Každý **pátek v 16³⁰ hod** ministrantská schůzka na faře

Mimo naši farnost:

- **28.5.** Noc kostelů 2010
- **28.-30.5.** Anselm Grün v Brně
- **29.5.** v Polné celostátní Misijní pouť
- **31.5.** na Vranově u Brna Den pro seniory
- **12.6. 2010 v 19 hodin** v bazilice v Třebíči koncert tenoristy Guglielma Callegariho
- **24. 6. 2010 od 14 hod.** v Brně na Petrově výroční den P. Jana Buly
- **7.-11.7.** v Brně Kat. charismatická konference

Farář zpovídá mladou dívku:
„A jiné břichy už nemáte, milé dítě?“
Dívka nesměle: „No, snad už jen, že se každé ráno probližím v zrcadle, jak jsem bezká.“
Farář mávne rukou a říká: „Ale to není břich, milé dítě, to je oční vadá!“

Tajenka: pampelišky

Farnost Jaroměřice nad Rokytinou

Čtrnáctideník

neděle 23. 5. 2010 - neděle 6. 6. 2010

Markéta

„Bůh je zamilovaný“
a velké dětské oči
v okamžiku z přímky času
činí úsečku tak šest centimetrů,
strhnou celou věčnost,
celou filozofii dějin filozofie
do otazníku,
malého nosu,
půlícího bratrsky šest na tři a tři,
kdo má čich, má čich,
neřekla sem snad nějakou hloupost?
„A do koho Markétko?“
a zase to ticho,
tající v sobě velký třesk věčnosti,
„no přece do nás,“
do nás, do nás,
jako když bomba,
jako když Osudová
svým forte roztrhne balvan klidu,
opona chrámová se rve v půli,
ale ne tma, světlo,
země chrlí gejzír světla
jak na počátku, ale více,
jen ve Tvém světle můžeme vidět ...

Do koho že ses zamiloval?

Ach, to děvčátko životu nepodobné,
pohozené, odložené, krev a hlína,
vypiplané v krásnou pannu,
ach, ta panna - už dávno ne,
nevěstka prodejná
na každém rohu,
ach, ta ženština
jenom planě slibující
a Ty, co Ty, jsi slepý?

Jsi láskou slepý,
vidíš jen ji,
sebe jsi ztratil,
máš zsnalé tváře,
krev po nich stéká,
tak nikdo milovat nedokáže,
Markétko, chápeš?,
Jeho krev, tvá krev,
pokrevenství těla i ducha,
pak skála puká,
jen srdce kamenné zase ne.

Ale říkej něco zamilovanému.

František Trtílek (D)OTAZNÍKY, Sursum2005

Milí farníci,

tuto neděli vrcholí posvátná doba padesáti dnů Velikonoc Slavností Seslání Ducha svatého, kdy Bůh dovršuje dílo našeho vykoupení. Již v první den vzkříšení Ježíš vydechuje na apoštoly Ducha svatého, jak nám v evangeliu připomíná 2. neděle velikonoční. Tedy celá velikonoční doba je, nebo má být i v nás proniknuta vanutím a otvíráním se Duchu vzkříšeného Ježíše, který byl živý mezi apoštoly a je i uprostřed nás. Radost této doby se tedy v nás vytváří „z nové přítomnosti vzkříšeného Krista, který nám uděluje Ducha svatého, aby s námi zůstával“, jak napsal Pavel VI.

Zejména naši birmovance, kteří za čtrnáct dní přijmou svátost dospělosti, by měli v těchto dnech intenzivně prosit, aby v nich Duch svatý mocně působil a obdaroval je. Ale i my všichni bychom měli každým rokem v tuto dobu znovu objevovat velikost obdarování, které je nám působením Ducha svatého nabízeno. Toto obdarování jistě není vázáno jen na určitou chvíli, ale máme se mu otvírat každý den a prosit každodenně, jak to činili mnozí svatí. Kdo jiný nás může více posvětit a proměnit, než Duch svatý?

Duch svatý je Duch pravdy a uvádí nás do celé pravdy, jak píše v evangeliu svatý Jan. Tato pravda pro nás může být bolestná i radostná zároveň. Duch svatý prosvěcuje náš život, jestliže chceme vidět sami sebe očima lásky. Na jedné straně víme, že jsme milovanými Božími dětmi, na druhé straně víme, že jsme poznamenáni hříchem, že jsme lidmi ve víře nedůslednými, línými, sobeckými, pyšnými, ponořenými do světa s jeho nezbožnými nabídkami. Duch svatý nás chce uvést především do pravdy o nás samých ve vztahu k Bohu. Často jeho hlas nechceme slyšet. Duch svatý nás konfrontuje a zbavuje planých iluzí o naší představě vlastní dokonalosti ve srovnání se světem. Duch svatý nás sice usvědčuje z naší vlažnosti a nestálosti, ale zároveň přitahuje ke Kristu, který dává naději a vykoupení, nevede ke smutku, ale vnitřní radosti. Duch svatý působí tak, aby se zjevila sláva a krása Boží v naší ubohosti, kterou Bůh láskyplně přijímá.

Křesťan se tak učí duchovně růst a správně rozlišovat a podřizovat se Božímu vedení a plnit Boží vůli. Tak se může naplňovat slovo Pána Ježíše: „*Budu prosit Otce a dá vám Ducha svatého, aby zůstal s vámi navždy. Bude přebývat u vás a bude ve vás.*“ Nebo jinak řečeno slovy sv. Pavla, stanete se „*chrámem Ducha svatého*“.

Co působí dál Duch svatý?

1. Působením Ducha svatého dospíváme (např. jako rodič - bere odpovědnost, dává příklad, chrání, učí apod.)
2. Vnější úkol pomazání vyjadřuje posvěcení k nejsvětějším úkolům. Milostí Du-

Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy.
Jan 16,13

Co vám Bůh velkoryse odpustí, to vám lidé přesně spočítají.

Pavel Kosorin

Den	Liturgická oslava	Čas	Bohoslužby
neděle 23.5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého	7 ³⁰	za Josefa Findu, rodiče a rodinu Bastlovu
		11 ⁰⁰	za farníky
		19 ⁰⁰	za rodinu Rezkovu, Tomanovu a Chocholoušovu
pondělí 24.5.	sv. Vincenc Lerinský	19 ⁰⁰	za Marii a Bohumila Vybíralovy a dvoje rodiče
úterý 25.5.	sv. Řehoř VII.	19 ⁰⁰	na poděkování za Boží pomoc a ochranu
středa 26.5.	sv. Filip Neri	17 ³⁰	za rodinu Hobzovu a přízeň
čtvrtek 27.5.	sv. Augustin z Canterbury	19 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 28.5.	sv. Emil	19 ⁰⁰	za rodinu Dobešovu, Pánkovu a přízeň
sobota 29.5.	sv. Maximin	19 ⁰⁰	za rodinu Procházkovu a přízeň
neděle 30.5.	Slavnost Nejsvětější Trojice	7 ³⁰	za farníky
		11 ⁰⁰	za živou a zemřelou rodinu Šimečkovu, Svobodovu, Komárkovu a Berounovu a duše v očistci
		19 ⁰⁰	za Vladimíra Čecha, otce, dvoje rodiče a přízeň
pondělí 31.5.	Svátek Navštívení Panny Marie	19 ⁰⁰	za rodiče Hrdých a děti
úterý 1.6.	sv. Justin	19 ⁰⁰	za zemřelou rodinu Vlčkovu a Přinosilovu
středa 2.6.	sv. Marcelin a Petr	17 ³⁰	za zemřelou Marii Klíčkovou a celou rodinu
čtvrtek 3.6.	Slavnost Těla a Krve Páně	18 ⁰⁰ !	za kněžská a řeholní povolání
pátek 4.6.	sv. František Caracciolo	19 ⁰⁰	za Otto Růžičku a duše v očistci
sobota 5.6.	sv. Bonifác	19 ⁰⁰	za rodinu Chocholoušovu, Tomanovu a Čamrovu
neděle 6.6.	10. neděle v mezidobí	7 ³⁰	za Bohumila Bartesa, rodiče a manžele Spilkovy
		11 ⁰⁰	za rodiče Blažkovy, dceru, syna, dva zetě a duše v očistci

Sultán

Je den bohatý a mocný sultán se nudil. Měl všeho dost, a tak si usmyslel, že by mu poddaní měli více vzdávat úctu. Poručil proto, aby se mu každé ráno přišli poklonit a přinesli mu nějaký dar. Mezi ostatními přicházel jeden mlčenlivý muž oblečený do prostých šatů jako žebrák. Uklonil se a podal králi jablko.

Sultán byl zvyklý dostávat jiná dary. Proto vždy znechuceně jablko přijal. Sotva se však tento muž otočil, sultán se mu se svými dvořany začal posmívat.

Ale přesto každé ráno tento muž přicházel se svým darem. Sultán pokaždé jablko převzal a bezmyšlenkovitě ho položil do koše vedle trůnu. Brzy byl koš plný a jablka začala z něho vypadat.

Jednou sultánova cvičená opička jedno z nich sebrala a kousla do něj. Divoce vyprskla a s pliváním ho hodila sultánovi pod nohy. Sultán chtěl vědět proč. Sehnul se a s překvapením zjistil, že uvnitř jablka je perla. Hned nechal rozkrájet všechna jablka. V každém z nich skutečně byla perla.

Celý udivený nechal muže zavolat. Teprve teď v něm poznal vzácného mudrce. „Proč jsi to udělal?“ ptal se sultán.

„Přinesl jsem ti tato jablka,“ odpověděl mudrc, „abych ti ukázal, že život ti přináší každý den podivuhodný dar, který přebližší a zabazujes, protože jsi obklopen příliš velkými bohatstvím. Tímto darem je nový den, který právě začíná. A s ním nové možnosti a nová požebnání, která ti Bůh nabízí. Ale ty, oslněn leskem zlata, si neuvědomuješ cenu toho, co ti Bůh každý den dává.“

O S M I S M Ě R K A Na jaře, když slunce hřeje, tisíc malých sluníček se rozesměje. Co je to?

BALETKA	OHRADA
DOPAD	OLINKA
FLOTILA	PACÍČKA
HODINA	PASTELKA
HONÁCI	PLACÍČKA
HRANA	SEMILY
HŘEBEN	SILNICE
HŘÍBATA	SKUPINA
KLAPKA	SLUNCE
KLAUNI	STARCI
KLOVATINA	STŘELCI
KOLTY	TANEC
KOPEC	TATRA
KRAJTA	TLAPKA
MAKETA	TRUBKA
MOCNINA	TŘETINA
NICOTA	VALNÍK

K	F	P	A	T	E	K	A	M	E	A	A
O	L	I	N	K	A	T	O	C	I	N	A
L	O	A	I	K	Í	N	I	P	M	I	N
T	T	P	P	P	N	N	E	K	E	N	I
Y	I	A	U	K	L	E	L	C	P	C	T
A	L	E	K	I	A	A	B	A	L	O	A
T	A	I	S	L	U	N	C	E	V	M	V
J	T	C	M	N	E	I	Ř	I	Ř	L	O
A	H	R	I	E	Č	T	C	I	Č	H	L
R	R	A	U	K	S	E	S	Á	R	K	K
K	A	T	A	B	Í	Ř	H	A	N	Š	A
K	N	S	A	Y	K	T	D	A	P	O	D
B	A	L	E	T	K	A	N	I	D	O	H

Liturgické texty

Slavnost Seslání Ducha Svatého

1. čtení: Sk 2,1-11
 2. čtení: 1Kor 12,3b-7.12-13
- Evangelium: Jan 20,19-23

Slavnost Nejsvětější Trojice

1. čtení: Př 8,22-31
 2. čtení: Rim 5,1-5
- Evangelium: Jan 16,12-15

10. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Král 17,17-24
 2. čtení: Gal 1,11-19
- Evangelium: Lk 7,11-17

cha svatého získáváme královskou, kněžskou a prorockou hodnost (pomazání křížmem)

- královskou: jako údy církve, Božího království na zemi se připravujeme na nebe, kde máme s Ježíšem Kristem kralovat
 - kněžskou: spolu s Ježíšem Kristem přinášíme Otcí duchovní oběti, společně se modlíme a dáváme sami sebe jako živou a svatou oběť Bohu
 - prorockou: svým životem plným víry a lásky vydáváme živé svědectví o Kristu a chválíme nebeského Otce v Duchu svatém.
3. Silou Ducha vítězíme nad hříchem. Duch svatý ve svátosti biřmování dává odvahu a podněcuje nás k boji proti vlastním chybám a hříchům.
 4. Duch svatý nás podněcuje, abychom šířili dary zmrtyvýchvstalého Ježíše (vedli druhé k lepšímu životu v rodině, práci, zábavě) a abychom dávali sami to, co jsme od Ježíše přijali.
 5. Duch svatý z nás dělá svědky - nezapře svou víru, nestydí se mluvit o Ježíši Kristu a naději evangelia.
 6. Duch svatý oživuje a řídí církev - tvoří jednu rodinu věřících, kde vládne láska a touha po Božím slově a Eucharistii.

My, co jsme přijali svátost biřmování, můžeme alespoň trochu posoudit, zda žijeme z Ducha svatého právě tím, zda se alespoň něco z vyjmenovaného uskutečňuje i na nás. To, že jsem byl u biřmování, nemusí pro moji spásu mnoho znamenat, když z této svátosti nečerpám a nepřináším ovoce Ducha, jak je vyjmenována sv. Pavel - láska, radost, pokoj, trpělivost, shovívavost, vlídnost, věrnost, dobrota, mírnost, čistota, tichost....

Všem a zejména našim biřmovancům vyprošuji, aby přinášeli všechny plody Boží lásky.

Žehná P. Jan

Z farní kroniky

Dnes **1. června 1980** bylo u nás biřmování. 128 dětí od 15 let bylo připuštěno k biřmování. Rovněž 7 dětí z Myslibořic bylo na biřmování u nás. Sv. biřmování uděloval prelát Ludvík Horký, kapitulní vikář brněnský.

V neděli 25. srpna 1975 jsme měli v kostele slavnost svěcení varhan. Světil M. M. nejdůst. prelát a kapitulní vikář brněnský Ludvík Horký, koncebrovali kanovníci brněnští Dr. Alois Michálek a P. Viktor Jordán, sekretář, kanovník P. Oldřich Navařík. Po svěcení byl koncert na varhany – prof Krajs. Účast 32 kněží a plný kostel věřících – našich i přicestovalých z blíž i z dál.

Ptáme se....

P. Františka Trtílka - pokračování z minulého čísla

Moje vzpomínky...

Nemám farnost, ve které jsem působil, abych na ni rád nevzpomínal. Rád se i vždy setkám s kterýmkoliv ze svých bývalých farníků. Já je často nepoznám, zvláště ty, kteří povyrostli. Ale v kněžské mluvě se říká: 1. místo – 1. láska. A tak to i cítím, když se, byť velmi zřídka, ocitnu v Jaroměřicích.

Oblíbené verše Písma:

- *Oni mou smlouvu porušili, ale já jsem zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův. (Jer 31,32)*
- *Všichni zhrěšili a jsou daleko od Boží slávy; jsou ospravedlňováni z a d a r m o, jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. (Ř 3,23)*
- *Bůh všechny uzavřel pod neposlušnost, aby se nade všemi slítoval. (Ř 11,32)*
- *...všichni budeme proměněni... (1Kor 15,51)*
- *V Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. (2 Kor 5,19)*
- *Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. (Ef 2,9)* *(Ekumenický překlad)*

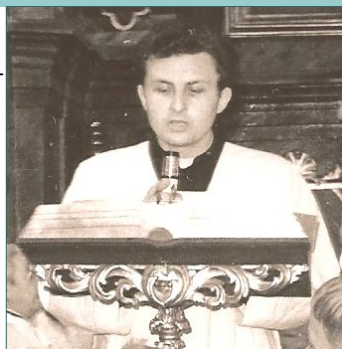
Panna Maria, růženec

Doufám, že můj vztah k Panně Marii je zdravý i něžný, ale ne dětinský. Nemám rád pozdrav Chvála Kristu a Marii. Myslím, že je teologicky ujetý. Kristu patří klanění. Marii úcta, byť vyšší než ostatním svatým. O tu se snažím. Je Matkou Kristovou, i jeho Těla tajemného, nás, Církve. Je Matkou kněží, ale i v tom rozměru, že každý pokřtěný je „královské kněžstvo“ (1Petr 2,9).

Modlitba růžence je rozjímáním tajemství naší spásy s Marií, na hudbě zdrávavou. Je pro učené i prosté, mladé i staré. My kněží máme každý den růženec v „popisu práce“. Já bych se ho rád modlil, i kdyby tomu tak nebylo. Vždy mne „dojímá“, když mi třeba nějaký starší člověk řekne, že se každý den modlí desátek. Říkávám na to, že Jan Pavel II. se jich při své zaměstnanosti modlil denně všech patnáct. Růženec nás může provázet po celý den v „přestávkách“, na cestách, cestou do obchodu... lze zapojit i zvukotechniku při práci, nemusíme poslouchat jen vnučovanou impotentní hudbu ve sdělovacích prostředcích.

Jak často jdete na mši svatou s nadějí na setkání s Pánem?

Bojím se, že tato otázka (nezaviněna a nevědomky) degraduje smysl mše svaté. Na setkání s Pánem bych svým způsobem ani tu mši svatou nepotřeboval. Mohu se s ním setkávat ve všem, co prožívám, vždyť nežiji už jen já sám, ale žije ve mně Kristus, jak říká loňský jubilant, bývalý pronásledovatel církve a posléze její největší a nejeníálnější Apoštol. Pánovu blízkost a přítomnost mohu prožívat v každé životní situaci, v radosti i v kříži, v jeho slově, ve vzájemné lásce, když uléhám

svěcení varhan, rok 1975

i když vstávám, jak říká Žalmista. Ale to, čím je mše svatá nenahraditelná a nezastupitelná, je vytvoření společenství Božího lidu s Eucharistickým Pánem uprostřed. Toto společenství už je počátkem společenství věčného života. A na to potřebuji ty lidi kolem sebe. To nemohu nikdy prožít sám. Když si lidé v lavici při mši sv. odsedají „do soukromí“ aby je nikdo nerušil, tak ještě nepochopili malou násobilku křesťanství. (Nehledě na to, že uzavírat se do samoty je principem pekla, jak to už před asi padesáti lety vyjádřil J. Ratzinger ve své asi nepřekonané knize Úvod do křesťanství). Život nemůže existovat bez společenství, bez vztahu. I Boží život je společenství. Trojice, „jako“ rodina. Ve skutečnosti rodina, jednota muže a ženy, je jako Bůh v Trojici, on byl dříve, on nás stvořil ke své podobě. Společenství Božího lidu při slavení Eucharistie zviditelňuje a zvěstuje živého Pána. On je přítomen a zeslyšitelněn svým slovem, zviditelněn Slovem, které se stalo Tělem – Eucharistickým, a zviditelněn i Tělem církve. (*Vy jste Kristovo tělo a každý z vás je jedním z jeho údů* - 1Kor 12,27). Takže zase trojice.

Ale ještě nesmíme zapomenout, že každé naše setkání s Pánem a prožití jeho blízkosti a přítomnosti je dar a milost. Můžeme být i lidsky disponováni a nic nemusí proběhnout a z toho je intenzivně prožijí, když bych to nejméně čekal. Jistě to znáte.

Pro mne je každá mše svatá originál, i když jich mám třeba několik za sebou.

Je tam už časový posun, jiné společenství lidí, nové očekávání... „plnost času“ nesrovnatelná s ničím jiným.

**Co oko
nevidělo
a ucho
neslyšelo,
připravil
Bůh těm,
kdo ho
milují.**

Žena v církvi

Podívejte se do našich kostelů, zvláště ve všední den – kolik je tam při bohoslužbě chlapů? Pár, nebo taky žádný. Je dobře, že se dává ženám prostor při různých službách při liturgii. Je dobře, že stále více žen studuje teologii, nebo si dělá katechetické kurzy. Vystudovaná žena by měla dostat příležitost i kázat. Žena – katechetka to umí s dětmi lépe, než kdokoliv z nás kněží. Nejsem pro svátostné kněžství ženy, nemá biblické ani historické opodstatnění, ale křesťanského kněžství by si měly být ženy stále více vědomy a hlásit se o práva, která z něho vyplývají. Věřím, že postavení ženy v církvi bude stále markantnější.

Těšíte se do nebe?

Tak to je otázka, kterou dost často kladu svým farníkům. Při kázání. Někdy i my křesťané se nezdravě zabydlujeme na této zemi, zapomínáme, že jsme tu jen cizinci a hosté, že jsme putující Boží lid do zaslíbené nebeské vlasti. Když jsem před sedmi lety onemocněl nemocí, kterou přežívá asi 20 procent lidí, tak jsem musel většinu svých návštěv utěšovat já. Ale to neříkám suverénně, nýbrž s pokorou. Sám se opírám a připomínám lidem jeden z citátů sv. Pavla z prvního listu Korint'ánům, který jsem si nechal na závěr:

*Co oko nevidělo a ucho neslyšelo,
co ani člověku na mysl nepřišlo,
připravil Bůh těm, kdo ho milují. (1 Kor 2,9)*